

Attığımız Taş Ürküttüğümüz Kurbağaya Değmeli

– S. COŞKUNER · 14 Ekim 2015

ATTIĞIMIZ TAŞ ÜRKÜTTÜĞÜMÜZ KURBAĞAYA DEĞMELİ...

Bir gün padişahın birisi tellalını çağırarak: “Kimin ne hüneri varsa gelsin. Gösterdiği hünerin önem ve derecesine göre ödüllendireceğim” der. Tellal da gerekli çağırımı yapar. O gün gelir, meydana düzen kurulur, bütün hüner sahipleri sıraya girerek hünerlerini göstermek için sabırsızlıkla beklemeye başlarlar. Padişahın huzuruna gelen hüner sahibine önce ne yapacağı padişah tarafından soruluyor, sonra uygulamaya geçiliyordu. Öyle bir hüner sahibi gelir ki.

Padişah: “Söyle bakalım senin hünerin nedir? Diye sıradaki vatandaşa sorar.

Vatandaş der ki: “Padişahım ben iki metre mesafeden ipliği atıyorum iğnenin deliğine geçirebiliyorum” der.

Padişah: “Hayli zor bir hüner ama, haydi göster bakalım” der.

Adam, gösterisini yaparak hünerini ortaya koyar. Başarı ile ipliği iki metre mesafeden iğnenin deliğine geçirebilmiştir. Zafer kazanmış asker edasıyla padişahın huzuruna gelir ve ödüllendirilmesini bekler.

Padişah, yaverlerine sesli ve gür bir nida ile emir verir: “Bu adama bir kese altın verin, yüz de sopa vurun”.

Etrafta izleyen heyeti umumiye şaşkına dönmüştür. Ortaya büyük ölçekli bir başarı sergilenmiştir. Adam altını hak etti tamam da, sopa da neyin nesi? Diye düşünürler. Ama düşüncelerini padişaha sesli olarak kim söyleyebilecek?

Nihayetinde sadrazam efendi padişahın bir numaralı yardımcısı ve sırdaşı olmanın verdiği güç ve cüretle sebebini padişaha sorar:

“Hünkarım hünerci ortaya gerçekten büyük ölçüde emek verilerek kazanılmış bir hüner ortaya koydu ve kese altını hak etti. Ancak yüz sopanın hikmetini anlayamadık, bizi bağışlayın” der.

Padişah gerçek bir “alperen”dir. Verdiği cevap oldukça manidardır:

“Böyle zor bir işi uzunca süre uğraşarak bıkmadan usanmadan çalışarak başardığı için bir kese altını hak etti. Ancak, ortaya koyulan işin verilen emeğe oranla işe yarama ölçüsü sıfır. Böyle abuk sabuk, hiçbir işe yaramayan, kimsenin derdine merhem olmayan bir eyleme bu kadar zaman, emek ve zeka harcadığı için de, yüz sopa” der. Çevredeki herkes, sadrazam ve hüner sahibi başta olmak üzere, padişahın verdiği dersi çok iyi anlamışlardır.

Kissadan da anlaşılacağı gibi:

Para ile satın alınamayan, geçtiği zaman geri getirilemeyen, yanlış ve yetersiz uygulama ile kaybedildiği zaman fırsat maliyeti çok yüksek olan tek varlığımız “zaman”dır.

Zaman, çok iyi, kaliteli, verimli ve etkin kullanılmalıdır. Zamanın boşa geçirilmesi büyük israftır ve sonuçta intikamı çok ağır olur. Zira “Atı alan Üsküdar’ı geçer”. Rakipler mesafeyi hızla açarlar. Zamanın birtakım eylemlerle doldurulması da meseleyi çözmektedir. Zira “her akıtılan ter mübarek değildir.” Kimisinin başını kaşıyacak zamanı yoktur ama, ortaya insanlığa yararlı ve yüksek kaliteli bir hünerini de koyamaz. Bazıları çok meşguldürler ama, söker söker bir daha yaparlar. Bazen de örneğimizde olduğu

gibi, bir çok emek vererek, ustalıkla güzel görünümlü bir hüner ortaya koyarlar. Ancak, getirisi ve faydası hiç yoktur.

Önemli olan zamanı bir şekilde doldurmak değildir. Zamanı nasıl, ne şekilde, yarar değeri ne ölçüde değerlendirdiğimizdir. Kullandığımız zamana hangi faydalı ve yüksek kaliteli sonuçları sığdırdığımızdır. Bazı insanların güzel hobileri vardır. Asıl işlerine ilave olarak dağa tırmanır, yamaç paraşütüne binerler, jampi jumping yaparlar. Bu eylemler gerçekten ustalık isteyen nitelikli branşlardır. Hatırı sayılır bir süre çalışmayı ve usta yanında öğrenmeyi de gerektirir. Söz konusu eylemler sahibine çok yüksek seviyede mutluluk ve gurur da verebilir. Ancak toplumsal yararı bakımından verilen emekle alınan sonuç arasında bir dengesizlik vardır.

Bu spor türleri asıl mesleğe ilave olarak dinlenme ve çeşitlendirme amaçlı ölçülü sürelerde yapıldığı zaman, makul karşılanabilir. Ancak, asıl mesleği dümura uğratacak ve ikinci plana atacak kadar üzerine düşülürse, toplumsal ve sosyal sorumluluktan uzaklaşma problemi ortaya çıkar.

Asıl mesleği tıp profesörlüğü olan merhum hocamız Prof.Dr. Abdülmecit Doğru'nun hekimliği yanında dağa tırmanırken kaza geçirerek hayatını kaybetmesi (ki, çok iyi bir dağcı idi), bazı yamaç paraşütçülerinin ters rüzgar akımına kapılarak dağlara çarpmaları, jampi jumping yapanların iplerinin kopması veya kalplerinin aşırı heyecana dayanamayarak durması, bu türlü adrenalin yüklü sporlara daha dikkatle yaklaşılması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Bir de manevi açıdan ele aldığımız zaman, "ömrünü nerede ve nasıl harcadın? Sorusu ile karşılaşacağımızı düşündüğümüz zaman, konunun önemi daha da iyi anlaşılmaktadır.

Özellikle insanlığın yararına profesyonel değerde ve önemde meslekleri olan mahir insanların zamanları çok daha değerlidir. "Alimin uykusu bile cahilin çalışmasından yücedir" derler. Alimin uykusu, yarın çok daha verimli, etkin ve kaliteli işler ortaya koyabilmesi için, enerji depolaması ve kendi hücrelerini yenileme süreci olarak görülür. Belki rüyasında bile bir takım projelerle uğraşabilir.

Hiçbir yüksek kaliteli ve değerli usta, postu ucuza deldirmemelidir. "Attığı taş ürküttüğü kurbağaya mutlaka değmelidir." "Tatavuya beygir koşturmamalıdır." Vatanın, Milletinin ve insanlığın onların hünerlerinden bekledikleri vardır. Toplum karşı sosyal ve vicdani sorumlulukları vardır. Onların gelecek nesillere yüksek kaliteli miraslar bırakma hayalleri ve hedefleri olmalıdır.

Selam, sevgi ve dualarımla... Allah'a (cc) emanet olunuz.

14 Ekim 2015 Çarşamba. Saat: 20.00 Antalya.

Yrd.Doç.Dr. Süleyman COŞKUNER

Kaliteli Yaşam Uzmanı